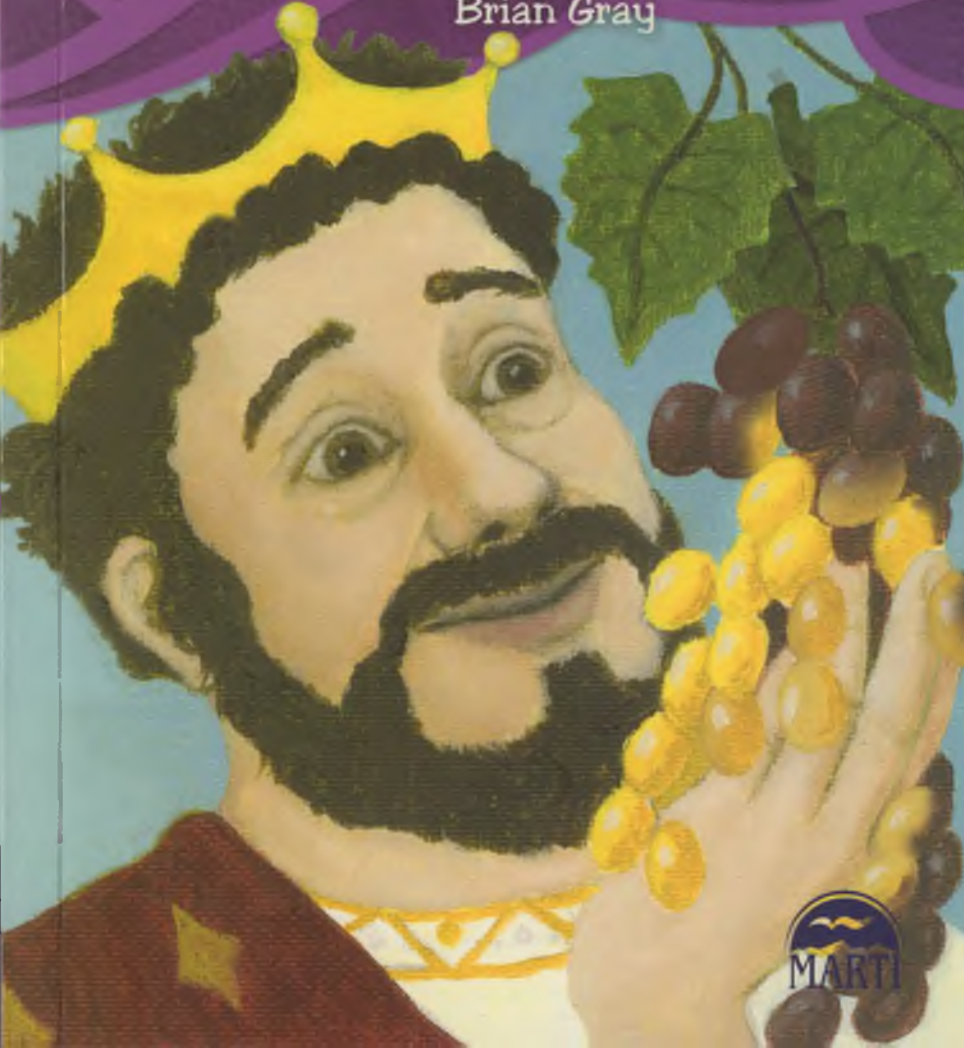

3. ve 4. sınıflar için

Kral Midas ve Diğer Öyküler

Brian Gray

*Gümüş Diller
Altın Balık
Kral Midas*

Hiç, dokunduğunuz her şeyin altına dönüşmesini dilediniz mi? Kral Midas hiç düşünmeden bunun gerçek olmasını diler ve sonra da bunu dilememiş olmayı diler...

Bu kitapta okuyacağınız Bolivya, Çin ve Antik Yunan mitleri; insanların gümüş ve altın uğruna neler yapabileceklerini anlatıyor.

Çocuk ve eğitim üzerine yapılan araştırmalara göre, **okuma** ya da **okumama** alışkanlığının temelini ilk okuduğumuz kitapların belirlediği ortaya çıkmıştır. Kolay anlaşılabilir, okumayı keyifli bir oyun haline getiren, soyut düşünmeye ve hayal gücüne katkıda bulunan kitaplar okuma alışkanlığının temelini sağlamlaştırırken; çocukların yaşlarına uygun olmayan bir anlatıma sahip, hayal güçlerini geliştirmelerine katkı sağlamayan kitaplara yönlendirilmesi de okumama alışkanlığına yol açmaktadır.

Bu araştırmaların sonuçlarından yola çıkarak, Oxford Üniversitesi Yayınları tarafından hazırlanan ve okuma eylemini hem kalıcı hem de eğlenceli bir alışkanlık haline getirmeyi amaçlayan seri, 150 kitap ve 4 ayrı okuma seviyesinden oluşmaktadır.

Pedagog Ayşen Oy tarafından çocuk ve ruh sağlığı gelişimi açısından uygun bulunmuştur.

Bu kitabın Türkçe yayın hakları
OXFORD UNIVERSITY PRESS
aracılığıyla Martı Yayınları'na aittir.

ISBN 978-605-348-544-5

9 786053 485445

Sevgili Okur,

Okuldayken bir keresinde ödül almıştım. Aldığım ödül *Taşradan Gelen Efsaneler* isimli bir kitaptı. Ön kapağından arka kapağına kadar kitabı baştan sona okumuş olmaktan gurur duymuştum. Kitapta, Avustralya Aborjinleri tarafından anlatılmış muhteşem mitler ve efsaneler vardı. Hikâyeler; Rüya Zamanı denen ve tanrıların, insanların ve onların atalarının aynı yeryüzü parçasını paylaştığı zamanları anlatıyordu.

O kitabı okuduğumdan beri, tüm dünyadan topladığım mit ve efsaneleri keşfetmek çok hoşuma gitmeye başladı. Ben de kendi rüya zamanıma kaçabilmek için, kendime ait bazı hikâyeler yazdım.

Burada, zaman içinde pek çok farklı yazar tarafından kaleme alınmış hikâyelerin yeniden anlatımlarını bulacaksınız. Pek çok mit ve efsanede olduğu gibi, bunlar sadece bir hikâye anlatan öyküler değil. Aynı zamanda dünyadaki mantığı düzeltip hayatta neyin önemli olduğunu göstermeye de yarayan öyküler.

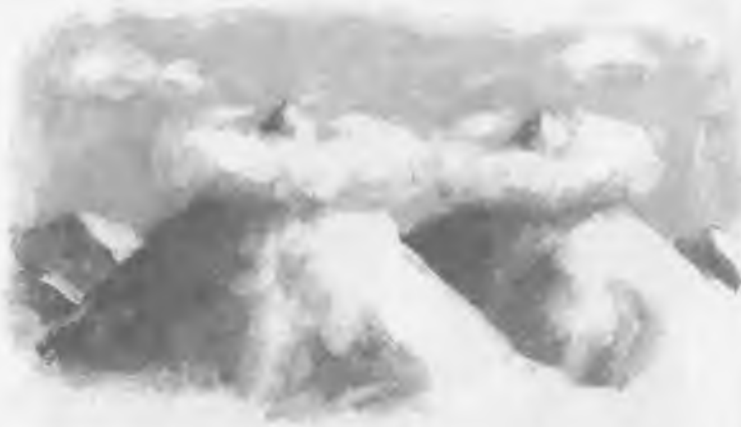
Umarım onları seversiniz!

Brian Gray

Gümüş Diller

*Güney Amerika'da Yer Alan Bolivya'dan
Bir Halk Öyküsü*

Bölüm 1

Uzun zaman önce, iki dağın arasında uzanan derin bir vadi varmış. Bu vadide yaşayan insanlar başlarını kaldırıp dağlara baktıkça şükrederlermiş. Çünkü dağlar onlara barınak olurmuş. Onlara yağmur getirirmiş. Ve dağların tepelerindeki karlar eridiğinde, nehirler sanki gümüş şeritler gibi, tepelerden vadiye doğru süzülerek akarmış.

İnsanlar bu dağlara, onlarla birlikte yaşayan ruhları anmak için Parichata ve Tati-Tugui derlermiş.

Parichata özel bir dağmış. Saklı bir gizemi varmış. Dağın içi gümüşle doluymuş!

Yağmurların ardından, külçeler dolusu gümüş vadiye inermiş. İnsanlar nehir yataklarından bu gümüşleri toplar ve mücevher ya da biblo yaparlarmış. Sonra da onları, dağların ruhlarına hediye olarak sunarlarmış.

Bölüm 2

Bir gün, uzak diyarlardan gelen garip adamlar vadiyi istila etmişler. Üzerlerinde parlak zırhlar varmış. Ellerinde çok kuvvetli silahlar taşıyorlarmış. Gözlerini hırs bürümüş olan bu adamlar bütün bölgeyi dolaşıp, alabilecekleri ne varsa almışlar.

Tapınakları soyup, din adamlarını öldürmüşler. Mahsulleri ve yiyecekleri çalıp, ordularını beslemişler. Vadideki insanların binlerce yıldır var olan huzur ve neşesini alıp götürmüşler.

İnsanlar bu yabancılardan çok korkuyormuş. Elleri ne varsa onlara verip bu istilacıların bir an evvel gitmesini ve onları rahat bırakmasını umut etmişler. Böylesine güçlü askerlere karşı savaştıkları kadar kuvvetli olmadıklarını biliyorlarmış.

Fakat sonra, bu yabancılar Parichata'nın gizemini keşfetmişler. İnsanları, gümüşün kaynağını söylemeye zorlamışlar. Sonra da vadide yaşayan her erkek, kadın ve çocuğu zincire vurup çalıştırmışlar. Hepsini zorla, dağın derinliklerindeki gümüş madenlerine sokmuşlar. Vadinin insanları artık birer köle olmuşlar. Yeni efendilerinin açgözlülüğünü beslemek için, pek çok gün batımına kadar çalışıp durmuşlar.

Günler geçtikçe ve güzel dağları parçalanıp oyuldukça, bu insanlar da umutsuzluk içinde haykırıp ağlamışlar. Bu korkunç yıkımın, madendeki gümüş bitene kadar süreceğinin farkındalarmış.

Parichata'ya dua etmişler. Tati-Tugui'ye dua etmişler. Fakat görünüşe bakılırsa, duaları yanıtız kalmış.

Bölüm 3

Derken bir gün yabancının biri vadiye gelmiş. Cildi, tıpkı dağlarındaki gibi koyu ve engebeliymiş. Gözleri en karanlık fırtınalar gibi koyu ve saçları gümüş renkli bir kıvrım gibi beline kadar uzanmaktaymış.

Kutsal bir din adamına benziyormuş ama insanlar onu daha önce hiç görmemiş. Bazıları onun, yıllar önce dağlarda yaşayan atalarına benzediğini söylemiş. Bu tip insanlar hakkında, binlerce yıldır vadinin yaşlıları tarafından anlatılan pek çok öykü bulunmaktaymış.

Yabancı, onlarla birlikte çalışmış. Onların dilinde kendileriyle konuşmuş. Hepsine, o gece dua ederken ağızlarına minik birer parça gümüş koymalarını söylemiş. Sadece ama sadece böyle yaparlarsa, dağların dualarını duyacağını anlatmış.

Böylece, o geceki ay ışığında, vadinin insanları zincirlerini sürükleyerek dağdan inerken, hepsi de dillerinin üzerine minik birer gümüş parçası koymuşlar. Fısıldayarak dualar etmeye başlamışlar.

Onlar dua ettikçe, korkunç bir fırtına ortaya çıkmış. Yağmur ve rüzgâr dağları kamçılarmış ve tüm tozu, çamuru silip süpürmüştü.

Kayaların üzerinde minik çatlaklar oluşmuş. Bu çatlakların arasından süzülen gümüşten böcekler, zalimlerin ayaklarını kaplamış. Korkutucu şimşekler gökyüzünü aydınlatmış. Sanki dağın kendisi canlanmaya başlamış gibi, gök gürültüsü öfkeyle kendini göstermiş.

Gümüşe benzeyen yağmur damlaları, şimşek ışıkları altında ve böceklerin sırtlarına yansiyarak parlıyormuş. Bir an içinde, bu böcekler güçlü ve siyah derili katırlara dönüşmüşler.

Katırlar da tıpkı fırtınanın kendisi gibi koyu renkliymiş. Sadece karınları ve böğürleri gümüş renginde pırıl pırıl parlıyormuş. Gözleri tıpkı o gizemli yabancınıninki gibi vahşi ve koyuymuş.

İnsanlar hep beraber yere eğilmişler. Etraflarındaki vahşi canavarların kendilerini tekmelemesinden ya da yuvarlamasından korkmuşlar. Fırtına ve dağın o muazzam gücü karşısında dehşetle çöküp kalmışlar. Yoksa Parichata, istilacılara yardım ettikleri için, onlara kızgın mıymış?

Sonra gizemli yabancı tekrar ortaya çıkmış, sürünün başında bir katırın üzerindeymiş. Gümüş renkli saçları fırtına gibi vahşice dalgalanıyor, gözleri ay ışığı altında parlıyormuş. Kamçısını şaklatmasıyla, katırlar dağların kenarlarından koşarak kaçışmışlar. Bu görüntü tıpkı, gümüş ışıklar saçarak kayaları ve taşları yalayıp, öne doğru şimşekler misali fırlayan gölge seli gibiymiş.

İnsanlar, fırtınanın kalbinde bir daha hiç görünmemek üzere kaybolan katırları ve yabancıyı hayretle izlemişler.

Bölüm 4

Ertesi gün tam şafak vaktinde, fırtına dinmiş ve işgalciler de kaçmış. Madenlerdeki gümüşler de yok olmuş, işgalciler arkalarında bir çeşit lanet bırakarak gitmişler.

İnsanlar dans edip şarkılar söylemiş çünkü artık özgürlermiş. Binlerce yıllık huzurları bir süre için parçalanmış da olsa, dağlar onları kurtarmış. Vadinin insanları başlarını kaldırıp dağlara bakmış ve onlara minnettar kalmışlar.

Altın Balık

Çin'den bir halk hikâyesi

Bölüm 1

Uzun yıllar önce Çin, İmparator Zheng tarafından yönetiliyormuş. İmparator güçlü bir adammış. İmparatorluğu büyüyüp genişleyene kadar, pek çok ülkeyi fethetmiş. Krallığını korumak için de, büyük bir duvar örülmesini emretmiş.

Duvarın yapılma sebebi, krallığının kuzey bölgesini ayırmakmış. Bu duvar çok geniş bir alana yayılacaktı. Duvar için harcanacak parayı karşılamak için, İmparator bütün halka ellerindeki altın ve gümüşleri teslim etmelerini emretmiş. Bunun anlamı ellerindeki en küçük mücevher parçasını bile vermeleri hatta en fakir olanların dahi evlerindeki değersiz bibloları teslim etmeleri demekmiş. Fakat daha da kötüsü, İmparator pek çok genç adamın hayatını da almış ve onları duvarın inşaatında çalışmalarını için köle işçiler olarak kullanmış.

Bir yaz günü, İmparator'un adamları Lin Chun isimli genç bir çiftçinin yaşadığı bir dağ köyüne gelmişler. Lin Chun, askerlerin köle topladığıyla ilgili söylentilerden haberdarmış. Saklanmanın anlamsız olduğunun da farkındaymış. Çünkü İmparator'un askerlerinden hiç kimse kaçamazmış.

Tam askerler onu da götürürlerken, genç karısı Lin Han'i öpmüş. Kalbi hüznle doluymuş çünkü bir daha karısını uzun süre göremeyebileceğini biliyormuş. Karısının ellerini tutmuş ve gizlice avucuna bir hediye bırakmış. Bu, gümüş bir zincirin ucuna asılı olan ve çiftçinin sakladığı altın bir balıkmış.

“Bunu iyi sakla,” demiş ağlayan karısına. “Bu kolye üç dilekle kutsanmıştır. Dilediğin her an beni görebileceksin. Ama lütfen onu akıllıca kullan. Cesur ol ve ben yokken bir damla bile gözyaşı dökmeyeceğine söz ver.”

Sonra da gitmiş.

Bölüm 2

Sonbahar geldiğinde, Lin Han kocasını çok ama çok özlemişti. Fakat ona söz verdiği gibi, hiç ağlamamıştı. Ayrıca büyük duvarın yapımında çalışan diğer erkekleri de düşünmüştü. Ormanda, etrafına düşen her yaprak, o adamların acı çekerek öldüğü, kaybolmuş birer yaşamı anımsatıyordu.

Artık eşinin hasretine daha fazla dayanamayınca, boynundaki altın balığı tutup dilek dilemiş. “Lin Chun,” diye haykırmış. “Yaşıyor musun, yoksa sen de etrafımdaki bu kuru yapraklar gibi soluyor musun?”

Bunu söyleyince, önünde Lin Chun belirmiş. Üzerinde yırtık pırtık giysiler varmış ve kadının tepesinde sallanan kuru dallar gibi, o da çok zayıfmış. Konuşmuyormuş ama karısı, Lin Chun’un acı çektiğini anlamış.

Kış geldiğinde, Lin Han'in endişeleri daha da artmış. Fakat söz verdiği gibi, yaşadığı hüznün ve yalnızlıkla dolu aylar içinde giderek derinleşse de, hiç ağlamamış. Büyük duvarın inşaatında çalışan diğer erkekleri de düşünmüş. Yanı başına düşen her kar tanesi, o adamların kaybolan hayatlarını andırıyormuş.

Yeniden altın balığa dokunmuş. “Lin Chun,” diye haykırmış. “Yaşıyor musun yoksa sen de akıtamadığım gözyaşlarım, kalbimi donduran hançerler gibi misin?”

Sonra Lin Chun önünde belirmiş. Onun ne kadar zayıf ve cılız olduğunu görünce, kadın çok şaşırılmış. Kocasının daha fazla yaşayamayacağını anlamış.

Bölüm 3

Lin Han, umutsuzluk içinde büyük duvarın inşa edildiği soğuk kuzey bölgesine doğru yola çıkmış. Çok geç olmadan kocasını bulmak istiyormuş. Bir sürü dağdan geçmiş. Pek çok azgın nehri aşmış. Az bir miktar yiyecek ve içeceklerle uzun ama çok uzun yollar kat etmiş.

En sonunda bir tepenin eteklerinde yer alan, minik bir köye varmış. Buradan, büyük duvarı görebiliyormuş. Duvarın canavara benzeyen kocaman taşları tıpkı bir yılan gibi göz alabildiğine kıvrılıyormuş. Yolculuğunun sonuna geldiğini fark edince içindeki umutlar da yeşermiş ama kocasını bulma görevini düşününce tekrar büyük bir umutsuzluğa kapılmış. Büyük duvarın olduğu yerde, karınca sürüsü gibi, binlerce köle didinip durmaktaymış.

Lin Han, yakınlarda bir yerdeki tapınağa sığınarak sert rüzgârın dondurucu soğuşundan korunmak istemiş. Sonra da eliyle bir kez daha altın balığa dokunup haykırmış, “Lin Chun, seni kurtarmaya geldim. Bana kendini göster ki seni bulabileyim.”

Fakat Lin Chun bu kez ona bir ruh şeklinde görünmüş.

“Sevgili karım,” demiş, “tıpkı diğer pek çokları gibi ben de artık bir ölüyüm. Askerler bedenimi bir kenara, çukurlardan birine fırlattılar.”

Lin Han artık gözyaşlarına hâkim olamamış. Kocasını ve binlerce diğer genç adam için duyduğu üzüntüye yenik düşmüş. Gözyaşları boşalıp, yüzünden akmaya başlamış. Damlalar altın balığa değdikçe, tepeden aşağıya deli gibi akan sellere dönüşmüş. Sular dönerek yükselmiş ve büyük duvarı parçalamışlar.

Bölüm 4

Askerleri olanları anlatınca İmparator çok öfkelenmiş. Ona, Lin Handen aldıkları gümüş zincire takılı olan altın balık kolyesini vermişler. İmparatora, bu kolyenin sihri yüzünden duvarın yıkıldığını anlatmışlar.

Öfke içindeki İmparator, Lin Han'ın ölümle cezalandırılmasını emretmiş. Fakat Lin Han karşısına çıkartılınca, kadının güzelliği karşısında İmparator taş kesilmiş. Onu öldüremeyeceğini anlamış. Ondan karısı olmasını istemiş.

Lin Han artık kocasını geri getiremeyeceğinin farkındaymış fakat onu hâlâ çok seviyormuş. Kocasını onurlandırmak istemiş. Uzun uzun düşündükten sonra, üç şartla İmparator'la evlenmeyi kabul etmiş.

İmparator, bu kadar güzel bir kadınla evleneceği için, şartları yerine getireceğine hemen söz vermiş.

Lin Han'ın ilk şartı, İmparator'un altın balığı kendisine geri vermesiymiş.

İkinci olarak da, ölen kocasının cesedinin, İmparator'un halktan topladığı tüm altın ve gümüşlerle inşa edilerek yapılacağı bir tabuta konmasını emretmiş. Tabutun kapağı, gümüş bir balıkla süslenmiş. Son olarak da İmparator ve sarayındaki görevlilerin, kocasının cenaze törenine katılmasını istemiş. Sanki ölen, İmparator'un oğluymuş gibi, hepsinin yas tutup ağıt yakması gerekiyormuş.

İmparator ve görevliler, Lin Chun'un tabutu önünde başlarını eğerken, Lin Han de altın balığı kalbine bastırmış. Gözyaşları bir kez daha akmaya ve sel suları haline gelmeye başlamış. Seller Lin Han'i ve tabutu İmparator'dan çok çok uzak yerlere doğru sürükleyip, yakınlarda hızla akan bir nehre götürmüŝ.

İmparator, oyuna getirildiği için çok öfkelenmiş. Askerlerine derhal nehre girip, Lin Han'i yakalamalarını emretmiş. Fakat su çok hızlı ve güçlüymüş.

İmparator'un tek yapabildiği nehrin kıyısından umutsuzca onları izlemek olmuş. Güzel Lin Han'i bir daha göremeyinceye kadar, gözleri dönerek akan suları taramış. Tek görebildiği şey ise, biri altın diğeri gümüş olan ve beraberce yüzen iki balık olmuş. Balıklar, dağların içindeki küçük bir köye doğru gitmişler.

Kral Midas

Antik Yunan'dan bir fabl

Bölüm 1

Bir zamanlar, Yunanistan'da yaşayan, Midas adında bir kral varmış. O çok iyi bir kralmış ama bazen pek de akıllı olamıyormuş.

Birçok insan, onları gücendirmemek için tanrılara itaat ederken Midas biraz farklıymış. Midas, tanrıların istediklerini, sadece onların dileklerini yerine getirmesi ve kendisini ödüllendirmeleri için yaparmış.

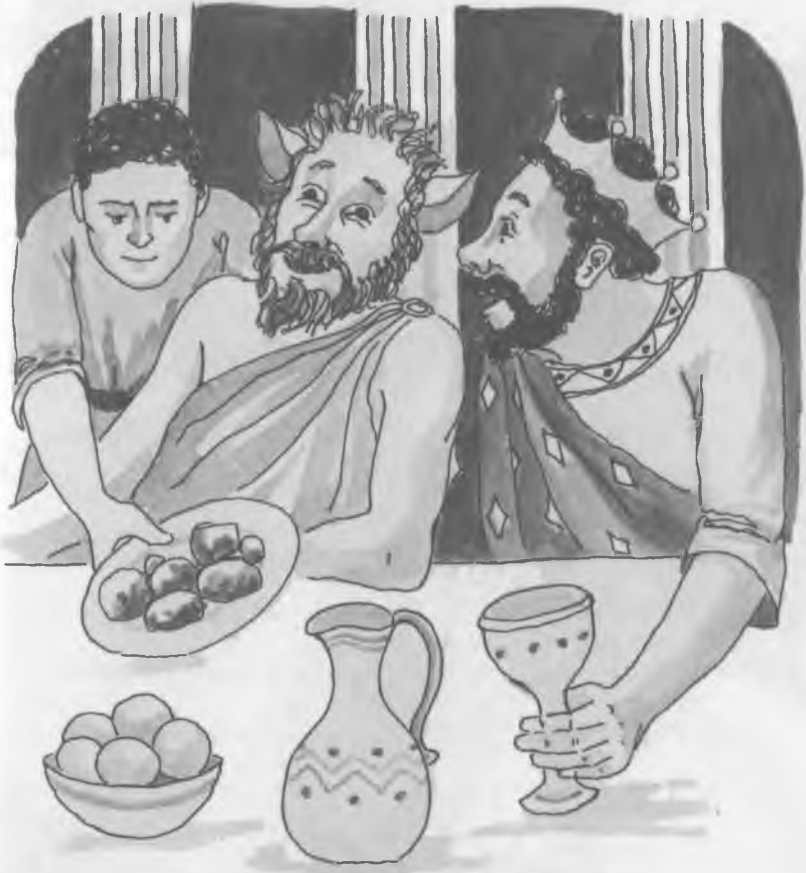

Midas, içten içe, tanrılar gibi olmak istiyormuş. O da altın ve gümüşten yapılmış saraylarda yaşamak ve kendi şerefine pek çok bayramlar düzenlensin istermiş. Bütün insanların kendisine tapmasını arzu ediyormuş.

Bir gün, bahçesinde yürürken, Midas en büyük dileğine kavuşmak için bir fırsat yakalamış. Bir zeytin ağacının altında dinlenen garip bir yaratıkla karşılaşmış. Bu yaratık yarı insan, yarı keçiymiş. Adı Silenus olan bir satirmiş ve tanrı Dionysos'un da çok iyi arkadaşıymış.

* Dionysos'un okunuşu: Di-ya-ni-zos

Midas, Silenus'u bir misafir gibi, sarayında ağırlamış. Bol şölenli ve neşeli yedi günün sonunda kral, Silenus'u, Dionysos'un yanına geri götürmüş. Tanrının, en sevdiği arkadaşının başına bir zarar gelmemesinden dolayı memnuniyet duyacağını biliyormuş.

Bölüm 2

Dionysos, güzel davranışlarından dolayı Midas'ı ödüllendirmekten memnunmuş ayrıca kralın gizli dileğinin, tanrılar gibi olmak olduğunu da biliyormuş. Midas'a bir seçenek sunmuş:

Ya asla boşalmayacak, içi altın dolu bir minik kese ya da gerçekleşecek tek bir dilek hakkı.

Midas aceleyle dilek hakkını seçmiş. Bir kâse dolusu saf altına ihtiyacı olmadığına inanıyormuş, bu kese asla boşalmayacak olsa bile. Bu hediye, onun önemli arkadaşlarını etkileyecek bir hediye olmazmış. Fakat sarayını baştan aşağı altına dönüştürecek bir gücü olsa, bu çok ama çok etkileyici olurmuş.

“Çok iyi,” demiş Dionysos. “O halde tek dilek hakkın geçerli olacak. Yalnız dileğini istemeden önce çok iyi düşün çünkü dileğin mutlaka gerçekleşecek.”

Ne yazık ki Midas, bu zekice öneriyi doğru kullanamayacak kadar açgözlü ve sersemmiş. Parıltılı ve şaşalı sarayların hayali, parlayan bahçeler ve altından ormanların görüntüsü gözlerinin önünde dans ediyormuş. Bunların hepsini istiyormuş ama tümünü tek bir dilek hakkı içinde toplamaya çalışmalıymış. Hiçbir şeyi kaçırmak istemiyormuş.

Derken cevap, birdenbire aklına gelivermiş.

“Her şey!” diye haykırmış. “Dokunduğum her şeyin altına dönüşmesini diliyorum.”

“Her şeyin mi?” diye şaşkınlıkla sormuş Dionysos. “Kaşımak için dokunduğun burnunun bile mi?”

“Hayır!” diye bağırmış Midas korkuyla.

“Bedenin hariç her şeyin o zaman?” diye dalga geçmiş Dionysos. Şimdi Midas’la biraz eğleniyormuş.

Midas bir sorun olduğunun farkındaymış. Acaba dokunduğunda altına dönmesi istediği şeylerin bir listesini mi yapsaymış ama ya birini unutursa ne olacakmış? Yoksa HER ŞEY konusunda ısrar etmeli ve altına dönmesini istemediklerinin mi listesini yapmalıymış? Evet, düşünmüş de ikincisi en mantıklı olanmış.

“Her şey,” demiş Midas sonunda, “ben, saray mensupları, ha bir de kraliçe... yoksa beni asla affetmez... ve...”

Midas, altına DÖNÜŞMEMESİNİ istediği şeylerin listesini sayarken, Dionysos da sabırla beklemiş.

Altına dönüşebilir	Altına dönüşemez
Her şey! (şey yani hemen hemen her şey, şunlar hariç...)	Ben! Elbette saray mensupları. Kraliçe, sanırım... yani, şeyy...

Bölüm 3

Midas eve dönerken, bir meşe ağacının yanından geçmiştir. Yeni gücünü test etmeye çok hevesli olduğundan, ağaçtan bir tane yaprak kopartmış. Yaprak, sonbahar mevsiminde olması gereken renginden bile çok daha güzel, altın bir yaprağa dönüşmüştü.

Midas o kadar mutlu olmuş ki, onu karşılamak için havlayarak yanına koşan av köpeklerine sarılıp, onları okşamış. Birdenbire tüm havlama ve bağırişlar susmuş. Artık sadık köpeklerinin yerinde, üç tane altından heykel duruyormuş.

“Hımm,” diye düşünmüş Midas, “onları listeye yazmayı unutmuşum.”

Dönüşünü kutlamak için, Midas bir şölen düzenlenmesini istemiş. Şehrin tüm insanları şölene akın etmişler. Dionysos'un, krallarına hangi hediyeyi layık bulduğunu görmek için sabırsızlanıyorlarmış. Midas'ın her dokunduğu şeyin muhteşem ve pırıl pırıl parlayan altına döndüğünü görerek merakla izlemişler.

Midas duvarlara dokunuyor, duvarlar pırıl pırıl PARLIYORMUŞ. Arkadaşlarının oturduğu sandalyelere dokunuyor, onlar da IŞILDIYORMUŞ. Bir saray mensubunun omuzlarına dokunmuş, herkes nefesini tutmuş ama bir şey olmamış. Midas kıkırdamış, “Benim bir sersem olduğumu düşünmüyorsunuz, değil mi?” Herkes derin bir nefes alıp, kralın neşesine eşlik etmiş.

Midas gururla, konuklarına tanrı Dionysos'un kendisine seçenek sunduğunu anlatmış. Dostları, Midas'ın çok akıllıca bir seçim yaptığını düşünmüşler.

Bu uzun yolculuğunun ardında, mutlu ve yorgun bir şekilde Midas oturup yemek yemeye koyulmuş. Bir tavuk budu almış ama but ALTINA dönüşmüş.

Herkes tezahürata başlamış.

Bir avuç dolusu üzüm alıp ağzına atmış. Fakat altına dönen üzümler neredeyse dişini kıracaktı, hepsini tükürüp çıkartmış.

Herkes hayretle ona bakıyormuş!

Hizmetkârlardan biri, çabucak krala içmesi için bir şeyler vermiş ama içecek dudaklarına değer değmez SIVI ALTINA dönüşmüş.

Fakat en kötüsü bu değilmiş. Hizmetkâr da yanlışlıkla Midas'a dokununca, ALTIN BİR HEYKELE dönüşüvermiş!

Misafirler, kraldan uzak durmaya başlamışlar. Midas'ın yüzünde bir dehşet ifadesi belirmiş. Kızı olan prenses üzgün bir şekilde koşarak yanına gelmiş.

Bölüm 4

“Durun! Durun!”

Kalabalığın içinden genç bir adam çıkıp, prensesin önünü kesmiş. Bu adam, komşu ülkelerden birinin prensiymiş. Şölene biraz gecikmiş ama saraya gelirken yolda altın bir yaprak ve altından köpek heykelciklerini görmüş. Ters giden bir şeyler olduğunu anlamış.

“Bekle,” diye seslenmiş, prenses onu ittirmeye çalışırken. “Bu dilek bir lanetti!”

Prens, Midas’a dönmüş. “Efendimiz, dokunduğunuz HER ŞEYİN altına dönüşmesini isterken bazı şeyleri bunun dışında bırakmayı ihmal etmediniz, değil mi?”

“Tabii ki etmedim,” demiş Midas. “Sence ben bir ahmak mıyım? Ben altına dönüşmeyeceğim. Dostlarım da. Kraliçe de.”

“Ama köpekleriniz altına dönüştüler,” demiş prens. “Dokunduğunuz yiyecekler, içtiğiniz su hepsi altına dönüştü. Listenize kızınızı dahil etmiş miydiniz?”

Gerçeği söylemek gerekirse, Midas bunu anımsamıyormuş. Ne kadar açgözlü ve ahmakça davrandığını o an fark etmiş.

Konuklar derhal sarayı terk etmişler. Herkes Midas'ın kendisine dokunmasından korkuyormuş.

Kral yiyemiyor, içemiyormuş. Arkadaşları ondan kaçıyormuş. Kızını bile kucaklayamıyormuş. Midas gittikçe zayıflamış, güçsüz ve yalnız biri olmuş. Dileği ona sefaletten başka bir şey getirmemiş.

Sonunda, Midas etrafının altınla çevrili olmasının, hayatına neşe getirmediğini anlamış. Dionysos'un yanına dönmüş ve dileğini iptal etmesi için ona yalvarmış.

Dionysos, Midas'ın dersini aldığını düşünerek ona acımış. Ona, nehrin sularında yıkanmasını, böylece dileğin sonsuza kadar kendisini terk edeceğini söylemiş. Midas da onun bu tavsiyesine uymuş ve bir daha asla tanrıların zenginliklerine ulaşmayı dilememiş.

MARTİ YAYINCILIK

Martı Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti. Maltepe Mh. Davutpaşa Cd.
Yılanlı Ayazma Sk. No: 8 Zeytinburnu/İstanbul
Tel: 0 212 483 27 37 - 483 43 13 Faks: 0 212 483 27 38
www.martiyayinlari.com info@martiyayinlari.com

Kral Midas ve Diğer Öyküler

1. Baskı: Şubat 2015
ISBN: 978-605-348-544-5
Yayınevi Sertifika No: 12330

Copyright©BRIAN GRAY

Illustrations©YANNICK ROBERT-ROSALIND HUDSON

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Oxford University Press aracılığıyla
Martı Yayın Dağ. San. Tic. Ltd. Şti'ne aittir.

Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz,
hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Orijinal Adı: King Midas and Other Tales

Yayın Yönetmeni: Şahin Güç

Çeviren: Çiğdem Köföncü

Editör: Gamze Tuncel Demir

Resimleyen: Yannick Robert-Rosalind Hudson

Pedagojik Danışman: Aysen Oy

Kapak Tasarımı: Rosalind Hudson

Uygulama: Sevil Şener

Baskı

Ezgi Mat. Teks. Pors. İnş. San. Tic. Ltd. Şti.

Matbaa Sertifika No: 12142

Sanayi Cad. Altay Sok. No: 14 Çobançeşme-Yenibosna/İstanbul

Tel: 0 212 452 23 02